

Inzıvayı o kadar severim ki odamın tavanı bana sokağın semasından daha yüksek gelir. Pencereden göremediğim bin güzelliği

gözüm kapalı görürüm. Sükûtun her lafzı benim için bir gizli va'd yahut gizli bir müjdedir. Kalabalık bil'akis sanırım ki serapın dudakları hüriyetimi tehdit ediyor. 21/1/30 Cenap Şahabettin

Cenap Şahabettin, 21.2.1930

"Inzıvayı o kadar severim ki, odamın tavanı bana sokağın semasından daha yüksek gelir... Pencereden göremediğim bin güzelliği, gözüm kapalı görürüm. Sükûtun her lafzı benim için bir gizli va'd yahut gizli bir müjdedir. Kalabalık bil'akis sanırım ki dudaklarıyla hüriyetimi tehdit ediyor..."
21.2.1930 gibi okunuyor.

50

CENAP ŞAHABETTİN

1870 yılında Manastır'da dünyaya gelen şair ve yazar Cenap Şahabettin, babası binbaşı Selahattin Bey'in ölümü üzerine İstanbul'a geldi.

Orta öğrenimini Eyüp ve Gülhane Askerî Rüştiyesi'nde, yüksek öğrenimini Askerî Tıbbiye Mektebi'nde tamamlayarak Paris'e giden ve dört yıl ihtisas yaptıktan sonra yurda dönen Cenap Şahabettin, Mersin, Rodos ve Cidde'de karantina doktorluğu yaptı.

İlk şiirlerini Saadet gazetesinde yayınlayan, daha sonra Servet-i Fünun'da şiirler ve sanat yazıları yazan Cenap Şahabettin, mübareke devrinde Ali Kemal'in Peyam gazetesinde Kurtuluş Savaşı bilincine ve Anadolu'daki harekete karşı yazılar yazması ile büyük bir yanlışlığa düşmüştü. Ancak Cumhuriyetin ilânından sonra büyük bir dönüş yapan Cenap Şahabettin, Cumhuriyet gazetesinde yayınladığı bir ilginç yazıda, "Mazi ahtapotunun kollarından ruhlarını kurtarmayanların inkılâbın yüksekliğini kavrayamayacaklarını" ileri sürerek, bu yanlışlığını açığa vurmuştur.

Belli bir incelik ve duyarlık içinde şiirlerini yazmayı başaran Cenap Şahabettin'in başlıca eserleri ise şunlar: Hac Yolunda (1909-1925), Yalan (1911), Evrak-ı Eyyam (1915), Körebe (1917), Avrupa Mektupları (1919).

Cenap Şahabettin, 1934 yılında İstanbul'da hayata gözlerini kapadı.

